

Sinikka Nopola

Eila, Rampe ja elämän tarkoitus

WSOY

EILA, RAMPE JA ELÄMÄN
TARKOITUS

Sinikka Nopola

Eila, Rampe ja elämän tarkoitus

HELSINKI

Ensimmäinen painos ilmestyi 2009.
Ensimmäinen pehmeäkantinen painos ilmestyi 2025.

© Sinikka Nopola oikeudenomistajat ja WSOY 2025

Werner Söderström Osakeyhtiö
WSOY, Lönnrotinkatu 18, 00120 Helsinki

ISBN 978-951-0-52057-4

Painettu EU:ssa
Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut tuotevastuu@wsoy.fi

Sisällys

EILA, RAMPE JA VIRSTANPYLVÄS

Rampe ja magneetti	11
Rampe ja Mannerheimi	14
Suami on hyvä maa	18
Aivastuksen taajuus	23
Salaaksää multa jotakin?	30

MITÄ LIKALLE KUULUU?

Me ajettiin ihmisen yli (Likka)	39
Eila, Rampe ja Pierre Curie	41
Mää esittelin itteni (Likka)	45
Huoltomies tuli (Likka)	48
Työläisten sokeri	51
Likka soittaa Rampelle	58

EILA JA RAMPE MATKUSTAVAT

Rampe elää Suomen aikaa (Eila)	63
Mauno Kuusisto ja Mouhijärven meijeri	65
Eila, Rampe ja Mikael Jaksonni	71
Matkahammasharjalla on aina käyttöä	80
Mää pirin kannustani kiinni (Eila)	83
Eila ja Rampe menevät Onnenmaahan	85
Rampe soittaa Likalle	91
Eila ja Rampe tulevat Onnenmaasta	93
Se kaatu!	99

Likan tarttis löytää aviomiäs 108
Rampe soittaa Likalle 114
Huoltomies ja viksu mies 116
Onko äyriäisellä oikeuksia? 127
Rampe lainaa Saarnaajaa 132

EILA JA RAMPE MUISTELEVAT NUORUUTTAAN

Viaton maalaispoika (Eila) 139
Mää en voinu enää pelastautua (Rampe) 141
Musta tuli rouva (Eila) 144
Rampe on ollu aina ittepäinen (Eila) 147
Eila ei tykkää pahkasta (Rampe) 149
Väärin sijoitettu nuuhooja (Rampe) 150

LIKKA MUISTELEE NUORUUTTAAN

Mää olin herkkä lapsi 155
Mustan Saaran lähtö 157
Mää liityin siäniseuraan 158
Mää tykkään pitää seuraa vanhoille ihmisille 159
Mää halusin pysyä hyvällä tuulella 162

LIKKA AJATTELIJANA

Mää yritin olla lapsirakas 167
Navettageeni 169
Marie Curie hillosi keksittyään alkuaineen 170
Mua vaivaa ne syyskuun yhdennentoista
hyppääjät 171
Ihmiskunnan kärsimys 172
Likka ja kärsäkäs 173

LIKKA TOIMIJANA

Onkohan mulla mersua? 177

Jälleensyntynyt Pierre? 179

Mää tapasin äiti Amman 184

EILA JA RAMPE AJATTELIJOINA

Mää teen listaa Rampen ominaisuuksista

(Eila) 189

Madonnan vessanpönttö (Rampe) 190

Äite maan kohtalo (Eila) 192

Me ollaan avaruusolioitten koekaniineja

(Rampe) 194

Ruma Suami 196

Mää pystyn ittekkii hankkiin makkarani 201

Rampen ansiolista täyrentyy (Eila) 209

EILA JA RAMPE TOIMIJOINA

Saanko luvan? 213

Epilogi eli Lasaruksen kohtalo 223

Kiitokset 227

EILA, RAMPE JA VIRSTANPYLVÄS

*Mikä on Rampelle vain vähäinen merkkipäivä
mutta Eilalle virstanpylväs? Ja mikä on Rampelle
normaalia puhetta mutta Eilalle salailua?*

RAMPE JA MAGNEETTI

Oli hellepäivä. Eila huiski karpäsiä mökin keittiössä. Rampe puhdisti liinalla silmälasejaan.

Eila vähensi vaatteita ja teki lähtöä terassin puutarhatuoliin. Minne mies voi mennä hellepäivänä, Rampe mietti. Uimaan? Marjametsään? Jäätelökioskille? Rautakauppaan?

– Mitä jos lähtis rautakauppaan? Rampe sanoi.

Eila istui ulkona, ei kuullut.

– Mitä jos lähtis rautakauppaan? Rampe sanoi hiukan kovempaa.

– Senkun meet vaan, Eila vastasi helteen nuuduttamalla äänellä.

– Siältä vois löytyä jotain sullekin, Rampe sanoi.

– Jaa mulle? Sen päivän kun näkis.

– Sommoro, sanoi Rampe.

– Sommoro, Eila sanoi.

Rampe hengitti rautakaupan viileää, kumin ja teräksen tuoksusta ilmaa. Tutut nimikkeet vilisivät ohi: Ruohikkotrimmerit, oksasilppurit, painepesurit, rälläkät, pistosahat, laservaa'at, lukko- ja siipimutterit, ruuvари- ja asennuskoukkusarjat, hiomakivet, teräsharjat ja timanttiteroitinmet, viilat, haarasokka- ja tappilajitelmat, kupa-

ritiivisteet ja rasvanipat, poranteräsarjat, kuumasinkityt huopanaulat ja sähkösinkityt ankkurinaulat, lankanauulat, messinkinaulat, isku-, puukuitu- ja huonekalunaulat, täyskierteiset, lieriökantaist uraruuvit ja täyskierteiset uppokantaist uraruuvit, kuusioruuvit ja kuusiokoloruuvit, kierretangot ja kauluksellist koukkuruuvit, silmuruuvit, saparokoukut ja kulmakoukut, kulmakiinnikkeet, palkkikiinnikkeet ja pylväskiinnikkeet sekä teleskooppimagneetit.

Rampe pysähtyi. Hän tarttui teleskooppimagneettipakkaukseen ja käveli kassalle.

Rampe palasi mökille. Eila istui edelleen puutarhatuolissa.

- Mää ostin meille... Rampe aloitti.
- Vie se liiteriin, Eila sanoi.
- Ei kun mää kokeilen tätä, Rampe mutisi, riisui teleskooppimagneetin muovista ja käveli terassille.
- Sää oot aina ihmetelly, mihkä tän mökin pikkuluisikat on häipyny, Rampe sanoi. – Kohta et ihmettele.

Rampe kyykistyi, veti teleskooppimagneetin varren pitkäksi ja työnsi magneetin terassin lautojen väliin.

- Meinaaksää koukkia niitä tolla härvelillä? kysyi Eila.

Rampe naarasi magneetilla terassilautojen välisiä rakkoja aina samasta suunnasta aloittaen.

- Luuleksää löytäväs jotakin? Eila kysyi.

Noin vartin päästä Rampe nosti näkyville teleskooppimagneettiin tarttuneen kahvilusikan.

- Mitä mää sanoin.

Rampe ojensi myhäillen lusikan Eilalle.

– Mikhä mää tämmösen ruastuneen lusikan paan? Eila kysyi. – Säähän lisäät mun tyätäni. Mun tarttee puh-ristaa tää jollakin aineella, mikä tehoo ruasteeseen.

– Kai sää ny sen verran voit, Rampe sanoi. – Ei tartte ostaa nääs koko ajan uusia. Se on kaikki kotiopäin.

Äkkiä Rampen jalka niksahti. Tää tarttee salata Eilalta, hän ajatteli.

RAMPE JA MANNERHEIMI

Eila:

Kyä oli hyvä sauna.

Rampe:

Ja vihta.

Eila:

Sää näytit muuten saunassa yhtäkkiä vähän Mannerheimilta.

Rampe:

Kuinka ni?

Eila:

Se oli semmonen häivährys. Mää kattoin sua saunan ovelta, kun sää istuit lavolla. Se oli kasvojen muato, olemus.

Rampe:

Kuinka mää näytän saunassa Mannerheimilta?

Eila:

Sitä määkin ihmettelin. Oisko siinä ilmassa ollu sen ver-

ran höyryä, että mää en nähny sun piirteitäs nin kovin tarkkaan. Nenän muarossa on jotakin samaa. Ryhti teillä on kanssa samanlainen. Sää oot ollu aina hyväryhtinen.

Rampe:

Kummää ny rupeen aatteleen, niin mullekin tuli miäleen joku kuuluisuus, kun mää kattelin sua lavolla. Sää näytit nopeesti kattottuna Giina Lolloprikitalta.

Eila:

Jaa siltä vilmitähreltä? Kuinka sulle ny tommonen kurvikuninkatar tuli miälees?

Rampe:

Saunassa tulee miäleen kaikenlaista.

Eila:

Ei saunaan kuulu tommoset puheet. Sauna on paikka, missä rauhotutaan.

Rampe:

No ei sitte, kummää tarkemmin aattelen. Mää perun puheeni.

Eila:

Eikö meissä sitten oo muka mitään samaa?

Rampe:

Ei kai sitten.

Eila:

Kuinka nin »kai»? Kai meissä ny jotakin vähä samaa on, kun se tuli sun miälee.

Rampe:

Ei o.

Eila:

Yritäs ny miättiä. Eikö mitään?

Rampe:

Ei nin mitään.

Eila:

Sää oot sitten miälikuvitukseton ihminen.

Rampe:

Oonko?

Eila:

Mää vertasin sua Mannerheimiin, että sää pysyisit hyvällä tuulella. Mutta sää et keksi koskaan mitään mukavaa sanottavaa.

Rampe:

Enkö mää sitten ookkaan Mannerheimin näkönen?

Eila:

Sää oot nin kaukana Mannerheimista kun tuahivirsu ratsastussaappaasta.

”Nopola on loistava.”

Sanna Kangasniemi, Image

Rampen jalka on alkanut niksumaa, ja Eila haluaa viedä Rampen ihmeperantajan puheille. ”Mää en minkään hihhulin kaarettavaks lähre”, Rampe toteaa, mutta Eilan tahto on vahvempi.

Matkareitti kulkee lännenratsastuskilpailuiden ja maailman suurimman kyläkaupan kautta. Myös likkaa käydään tervehtimässä. Eilan, Rampen ja likan sananvaihto häilyy arkisen ja ”pyhän” aallokossa. Rampe muistuttaa yhtäkkiä Eilan silmissä Mannerheimia, Eila Ramen mielestä Gina Lollobrigidaa ja likka epäilee olevansa Marie Curien reinkarnaatio. Eila miettii, olisiko pitänyt sittenkin osallistua Miss Yyteri -kilpailuun, Rampe pohtii, oliko Lasarus sittenkin vain koomassa, ja likka pätkäilee, saisiko äiti Amman halaus aikaan elämänmuutoksen.

Mutta löytyykö elämän tarkoitus?

Rampe: ”Mitäs tässä, hissuksiin mennään.”

Eila: ”Ei ny niin hissuksiin. Luetaan lehtiä, katellaan telkkaria ja seurataan asioita.”

Teksti liikkuu lajien rajamaastossa. *Eila, Rampe ja elämän tarkoitus* on draamallinen romaani mutta myös kertomuskokoelma. Osa teksteistä taipuu ääneen luettaviksi proosarunoiksi.

www.wsoy.fi

84.2

ISBN 978-951-0-52057-4

Kansi: Kirsikka Mänty

Kannen kuva: Markus Majaluoma